Любов і служіння в Південній Америці

Коли я спілкувалася з мешканцями Південної Америки, багато з них казали: «Мабуть, ми гірші за африканців. Незважаючи на наявність чималих ресурсів і так званих демократичних інститутів, ми живемо дуже бідно».

Південноамериканський континент має свою гірку історію експлуатації та бідності. Він понад триста років був окупований потужними європейськими країнами, які поневолили місцевих мешканців і привласнили їхнє золото, срібло та інші багатства. Ба більше, європейці привезли незнані хвороби і в такий спосіб винищили населення, яке не мало імунітету до тих недуг.

На початку дев’ятнадцятого століття країни Південної Америки боролися за свою незалежність — і врешті-решт вибороли її. Багато з них прагнули до побудови демократії. Однак не поодинокими були випадки, коли уряди країн просякли корупцією. Як наслідок — там поставали комуністичні і фашистські рухи, які використовували образи людей, щоби підтримати встановлення суворих диктатур.

Усе це призвело до страждань мільйонів людей, які гинули через людську жорстокість. Перше, що я робила, коли сідала в літак до Південної Америки, — молилася, щоб змогла втішити цих людей у духовному світі і звільнити їх від болю.

Я бачила, що, попри всі ці негаразди, південноамериканці ведуть гідне і чесне життя, працюючи навіть заради незначного покращення. Їхня віра в Бога дуже міцна. Більша частина континенту має чималий потенціал, бо розташована в помірній кліматичній зоні та багата на корисні

копалини. До того ж Південна Америка — це Божий подарунок, адже вона має великі території незайманої природи. Кожен, хто відвідає Південну Америку, відчує глибокий потяг до її безмежних земель, вражаючої краси природи і добрих та привітних людей.

У Південній Америці ми з чоловіком постійно молилися і присвячували себе, називаючи це «чонсон». Першими кроками Церкви об’єднання на цьому континенті стали поїздки мого чоловіка 1965 року до п’яти латиноамериканських країн. У наступні десятиліття наші місіонери заклали основу в Центральній і Південній Америці. Вони будували церкви і свідкували, збільшуючи чисельність наших членів церкви. Вони працювали задля оздоровлення шлюбу і сім’ї, пов’язуючи ці країни з глобальними зусиллями заради миру і порозуміння. Більшість південноамериканців — католики, але протестантизм там теж розвивається. Як і інші народи світу, латиноамериканці відкриті до вивчення нових шляхів розуміння Бога, тож ми поширювали Виклад Божого Принципу, щиро вкладаючи свої душі.

Найвпливовіший проєкт, у який ми інвестували в цих країнах, — освітня програма CAUSA. Ми з Батьком Муном заснували CAUSA в 1980-х роках, позаяк в Центральній і Південній Америці дужчав вплив марксистських революціонерів. Інколи здавалося, що весь континент може стати комуністичним. Ми знали: якщо Мексика стане комуністичною, Сполучені Штати будуть змушені забрати свої війська в усьому світі, щоб захистити свій південний кордон. Виведення американських військ дозволило б комуністичному впливу охопити чимало країн, зокрема Південну Корею і Японію.

Завдяки лекціям CAUSA тисячі лідерів та молодих людей із Латинської Америки й інших країн світу почули нищівну критику комунізму та контрпропозицію. Ці освітні семінари допомогли багатьом колишнім та діючим очільникам країн відмовитися від комуністичної ідеології та оманливого заклику до революції.

1993 року ми з чоловіком здійснили турне шістьма країнами Латинської Америки, виступивши з промовою «Істинні Батьки та епоха Завершеного

Заповіту». 1995 року ми відвідали 17 латиноамериканських країн із виступом «Істинна Сім’я та я». Під час цих турне ми зустрілися з президентами восьми країн. Кожен з них дякував нам із чоловіком за припинення поширення комунізму в їхніх країнах. Завдяки цим підвалинам ми заснували економічний проєкт, щоб пов’язати Парагвай, Уругвай, Бразилію та Аргентину, а також об’єднати Південну Америку в єдину сім’ю країн.

Revision #2
Created 2022-10-16 20:01:00 UTC by andres
Updated 2022-11-03 16:10:05 UTC by andres